

55**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 20 stycznia 1999 r.

w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Na podstawie art. 18 ust. 1a ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1997 r. Nr 49, poz. 318, Nr 118, poz. 754 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 145, poz. 938) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się właściwość miejscową delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy — województwa: kujawsko-pomorskie i warmińsko-mazurskie,
- 2) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku — województwa: pomorskie i zachodniopomorskie,
- 3) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach — województwa: śląskie i opolskie,
- 4) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie — województwa: małopolskie i podkarpackie,
- 5) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie — województwa: lubelskie i podlaskie,
- 6) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi — województwa: łódzkie i świętokrzyskie,
- 7) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu — województwo wielkopolskie,
- 8) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu — województwa: dolnośląskie i lubuskie,
- 9) Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w mieście stołecznym Warszawie — województwo mazowieckie.

§ 2. W zakresie swojej właściwości miejscowej delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwane dalej „delegaturami”:

- 1) sprawują kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów,
- 2) badają kształtowanie się cen w warunkach ograniczenia konkurencji,
- 3) prowadzą badania stanu koncentracji gospodarki,
- 4) wydają decyzje w sprawach przeciwdziałania praktykom monopolistycznym oraz decyzje lub zawiadomienia w sprawach kształtowania struktur podmiotów gospodarczych, w których postępowanie zostało wszczęte z urzędu lub na wniosek uprawnionego w rozumieniu art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1997 r. Nr 49, poz. 318, Nr 118, poz. 754 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 145, poz. 938), zwanej dalej „ustawą”, jeżeli stosujący praktykę monopolistyczną i uprawniony (strony postępowania) bądź łączący się przedsiębiorcy mają siedziby na terenie objętym

właściwością miejscową tej samej delegatury, z zastrzeżeniem § 3—6,

- 5) podejmują czynności wynikające z przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli skutki czynów nieuczciwej konkurencji występują wyłącznie na terenie objętym właściwością miejscową delegatury; wytoczenie przez delegaturę odpowiedniego powództwa wymaga uprzedniej zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”,
- 6) występują do przedsiębiorców i związków przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów,
- 7) współpracują z organami samorządu terytorialnego oraz z organizacjami społecznymi i innymi instytucjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów,
- 8) udzielają pomocy organom samorządu województwa i powiatu oraz organizacjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, w zakresie wynikającym z rządowej polityki konsumenckiej.

§ 3. 1. Jeżeli stosujący praktykę monopolistyczną i uprawniony mają siedziby na terenie objętym właściwością miejscową dwóch lub więcej delegatur, właściwa jest delegatura ze względu na siedzibę przedsiębiorcy stosującego praktykę monopolistyczną, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli praktyką monopolistyczną jest porozumienie, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy, lub w razie powstania wątpliwości co do właściwości miejscowej delegatury, w przypadku określonym w ust. 1, delegaturę właściwą wskazuje Prezes Urzędu.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą przedsiębiorców działających w warunkach monopolu naturalnego (sieciowego) na rynku krajowym objętym właściwością miejscową dwóch lub więcej delegatur, w szczególności w sektorze paliwowo-energetycznym, transporcie kolejowym i łączności. W tych sprawach właściwy jest Prezes Urzędu.

§ 4. 1. W sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców w rozumieniu art. 11 ustawy delegatury są właściwe, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów łączących się przedsiębiorców — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru łączenia — nie przekracza 100 mln EURO, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców:

- 1) wykonujących usługi komunalne, w tym transportu miejskiego, turystyczne, handlowe i telewizji kablowej, delegatury są również właściwe, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów (usług) łączących się przedsiębiorców przekracza 100 mln EURO,
- 2) nabywających lub przejmujących w posiadanie zorganizowaną część mienia, o którym mowa w art. 11

ust. 2 pkt 2 ustawy, właściwe są delegatury, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży przekracza kwotę określoną w tym przepisie.

3. Właściwość delegatury w sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorców ustala się ze względu na siedzibę przedsiębiorcy:

- 1) tworzono lub przejmowanego w wyniku połączenia dwóch lub więcej przedsiębiorców, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 ustawy,
- 2) w którym inny przedsiębiorca zamierza objąć lub nabyć akcje lub udziały, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy,
- 3) w którym ta sama osoba zamierza objąć funkcję, o której mowa w art. 11 ust. 2 pkt 5 ustawy,
- 4) nad którym inny przedsiębiorca zamierza przejąć kontrolę, o której mowa w art. 11 ust. 2 pkt 6 ustawy.

4. W razie zamiaru nabycia zorganizowanej części mienia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy, właściwa jest delegatura ze względu na położenie tego mienia.

5. Jeżeli włączeniu uczestniczy przedsiębiorca, którego siedziba znajduje się za granicą, właściwa jest de-

legatura ze względu na siedzibę łączącego się krajowego przedsiębiorcy. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Delegatury właściwe w sprawach, o których mowa w § 2—4, właściwe są również do nakładania przewidzianych ustawą kar pieniężnych w tych sprawach.

§ 6. 1. Delegatury oprócz spraw, o których mowa w § 2—5, mogą zafatwiać inne sprawy przekazane im przez Prezesa Urzędu.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może sprawę należącą do właściwości delegatury przejąć do swojej właściwości.

§ 7. Decyzje i zawiadomienia wydawane przez delegatury podpisują dyrektorzy delegatur.

§ 8. Postępowania wszczęte i nie zakończone ostatecznymi decyzjami przed dniem wejścia w życie rozporządzenia toczą się według przepisów dotychczasowych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*